

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 82)

z dnia 4 października 2016 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 82)

4 października 2016 r.

Komisja do Spraw, obradująca pod przewodnictwem posła **Konrada Głębockiego (PiS)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

I. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Gospodarczych i Finansowych (11 października 2016 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2012) 363),

II. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (13 października 2016 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2016) 248),

III. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1920/2006 w zakresie wymiany informacji, systemu wczesnego ostrzegania oraz procedury oceny ryzyka w odniesieniu do nowych substancji psychoaktywnych (COM(2016) 547 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

IV. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne ramy europejskich statystyk dotyczących osób fizycznych i gospodarstw domowych, opartych na danych na poziomie indywidualnym zbieranych metodą doboru próby (COM(2016) 551 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

V. w trybie 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Pol-

skiej w Unii Europejskiej, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Platformy internetowe i jednolity rynek cyfrowy. Szanse i wyzwania dla Europy (COM(2016) 288 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu.

W posiedzeniu udział wzięli: **Marek Zagórski** sekretarz stanu w Ministerstwie Cyfryzacji wraz ze współpracownikami, **Stanisław Szwed** sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Wiesław Jasiński** podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Marek Tombarkiewicz** podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia wraz ze współpracownikami, **Dominik Rozkrut** prezes Głównego Urzędu Statystycznego wraz ze współpracownikami, **Jacek Łuczak** radca Głównego Inspektora Sanitarnego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kaja Krawczyk** – naczelnik wydziału w Biurze Spraw Międzynarodowych, **Agnieszka Maciejczak** i **Ida Cieślicka-Tomaszewska** – z sekretariatu Komisji w BSM; **Dorota Olejniczak**, **Bartosz Pawłowski** i **Jarosław Wyrembak** – eksperci ds. legislacji z BAS, **Bożena Kłos** – specjalista ds. społecznych z BAS.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Na podstawie listy obecności stwierdzam kworum.

Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, posłów do Parlamentu Europejskiego, ministrów i towarzyszące im osoby.

Czy są uwagi do porządku dziennego?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek obrad.

Przechodzimy do pkt I, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Gospodarczych i Finansowych (11 października 2016 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Wiesława Jasińskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów.

Bardzo proszę, panie ministrze, o przedstawienie stanowiska rządu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Jasiński:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, mam przyjemność przedstawić państwu informację o aktach prawnych przewidzianych do przyjęcia na posiedzeniu rady Ecofin w dniu 11 października.

W ramach tak zwanej listy A, czyli punktów do przyjęcia bez dyskusji, zostanie rozpatrzony następujący punkt: Wniosek dotyczący dyrektywy PE i Rady w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych UE za pośrednictwem prawa karnego. To jest tak zwana dyrektywa PIF – pozwolą państwo, że tego skrótu będę używał.

Dokument zostanie rozpatrzony na posiedzeniu Rady Ecofin jako informacja prezydencji. Projekt znajduje się w kompetencji Ministerstwa Sprawiedliwości i jest procedowany na Radzie ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych i jej organach przygotowawczych, natomiast kwestie podatku od towarów i usług w kontekście projektu dyrektywy PIF są uzgadniane z MF. Były one omawiane na Grupie Roboczej Wysokiego Szczebla ds. Podatkowych.

W 2012 r. Komisja Europejska przedstawiła propozycję tak zwanej dyrektywy PIF. Projekt dyrektywy określa wspólne dla wszystkich państw członkowskich definicje przestępstw naruszających interesy finansowe UE (tak zwanych przestępstw PIF) oraz jednolite poziomy maksymalnych sankcji karnych grożących za popełnianie tego rodzaju czynów. Projekt przewiduje karalność ich form stadialnych i zjawiskowych, jak również reguluje zasady i terminy przedawnień ścigania oraz karalności przestępstw PIF.

Z dyrektywą PIF powiązany jest inny projekt legislacyjny Komisji, tak zwany projekt rozporządzenia o powołaniu Prokuratury Europejskiej EPO. Włączenie przestępstw

VAT-owskich do zakresu dyrektywy PIF będzie prowadziło do możliwości prowadzenia postępowań w tej sprawie przez prokuratorów europejskich na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy.

W chwili obecnej podstawową kwestią sporną jest objęcie (bądź nie) oszustw VAT-owskich zakresem dyrektywy PIF i w konsekwencji kompetencją Prokuratury Europejskiej. Do tej pory nie udało się osiągnąć kompromisu wśród państw członkowskich. Obecnie, prezydencja Słowacji podejmuje kolejne próby wypracowania kompromisu, który zyskałby poparcie państw członkowskich i jako taki mógłby być podstawą negocjacji z Parlamentem. Zarówno PE, jak i Komisja Europejska uznają obydwaj wyżej wymienione projekty za bardzo ważne w celu ograniczenia przestępstw finansowych na szkodę UE i popierają włączenie VAT do zakresu dyrektywy PIF i kompetencji Prokuratury Europejskiej.

Ministerstwo Finansów popiera stanowisko prezentowane przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Popieramy podtrzymanie negatywnego stanowiska Polski co do włączenia oszustw VAT-owskich do zakresu dyrektywy PIF. Pragnę podkreślić, że dochody z podatku VAT stanowią bezpośrednio dochód budżetu państw członkowskich i tylko w znikomej części oraz, jedynie pośrednio, przekładają się na dochód budżetu UE, zatem trudno mówić o szkodzie wyrządzonej interesom finansowym UE. Dlatego też, ściganie oszustw VAT popełnionych na szkodę budżetów państw członkowskich powinno należeć do wyłącznej kompetencji państw członkowskich, w przeciwnym wypadku naruszona zostałaby zasada subsydiarności oraz proporcjonalności. W zależności od uwarunkowań miejscowych każde państwo członkowskie może najlepiej dostosować stosowane na jego obszarze jurysdykcji środki polityki karnej w zakresie ścigania oszustw VAT-owskich.

Naszym zdaniem, oszustwa VAT należy zwalczać skutecznie, natomiast nie ma uzasadnienia, dla którego ich włączenie do dyrektywy PIF miałyby być metodą bardziej skuteczną niż działanie na poziomie państw członkowskich. Dodatkowo naruszałoby to wyłączne kompetencje państw członkowskich w obszarze podatków. Poza tym należy mieć na uwadze, że nie wszystkie państwa członkowskie przystąpią do struktury Prokuratury Europejskiej, więc w zakresie ścigania oszustw VAT-owskich powstałby zróżnicowany system uzależniony od tego, czy dane państwo przystąpi, czy nie przystąpi do EPO.

Przedstawiając powyższe informacje, zwracam się z uprzejmą prośbą do Wysokiej Komisji o przyjęcie informacji dla Sejmu i Senatu w odniesieniu do aktów prawnych przewidzianych do dyskusji na najbliższej Radzie Ecofin w dniu 11 października.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję, panie ministrze.

Otwieram dyskusję. Czy są pytania, uwagi?

Nie widzę.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości informacji?

Nie widzę.

Stwierdzam, że Komisja w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. przyjęła do wiadomości Informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Gospodarczych i Finansowych, która odbędzie się w dniu 11 października 2016 r., w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I, przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (13 października 2016 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Stanisława Szweda, sekretarza stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Bardzo proszę, panie ministrze, o zabranie głosu.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Stanisław Szwed:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, przedstawiam informację o stanowisku naszego rządu, przygotowanym na Radę ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów.

13 października odbędzie się Rada, na której będziemy rozpatrywać wniosek dotyczący dyrektywy PE i Rady zmieniającej dyrektywę 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy. W związku z powszechnym stosowaniem substancji rakotwórczych w gospodarce istotnym problemem staje się ochrona pracowników zawodowo narażonych na oddziaływanie tych czynników. Z tego względu zwiększenie ochrony zdrowia pracowników poprzez wprowadzenie do dyrektywy nowych wartości dopuszczalnych narażenia zawodowego dla określonych czynników rakotwórczych zasługuje na poparcie. Rząd zgadza się z założeniami wniosku w sprawie dyrektywy w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na te czynniki. Będziemy popierać podejście ogólne. Po przyjęciu tych rozwiązań w naszym przypadku będzie potrzebna zmiana rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, jak również rozporządzenia Ministra Zdrowia w konsultacji z naszym resortem.

Zmiana jest potrzebna, stąd nasze poparcie i takie stanowisko chcemy zaprezentować na posiedzeniu Rady EPSCO.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję serdecznie, panie ministrze.

Otwieram dyskusję. Czy są pytania, uwagi?

Nie słyszę.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości informacji?

Nie widzę.

Stwierdzam, że Komisja w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. przyjęła do wiadomości Informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów, która odbędzie się w dniu 13 października 2016 r., w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II, przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1920/2006 w zakresie wymiany informacji, systemu wczesnego ostrzegania oraz procedury oceny ryzyka w odniesieniu do nowych substancji psychoaktywnych (COM(2016) 547 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Marka Tombariewiczza, podsekretarza stanu w Ministerstwie Zdrowia.

Bardzo proszę, panie ministrze, o przedstawienie stanowiska rządu do tego dokumentu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Marek Tombariewicz:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, proszę o przedstawienie stanowiska przez pana dyrektora Łuczaka.

Radca Głównego Inspektora Sanitarnego w Departamencie Nadzoru nad Środkami Zastępczymi Głównego Inspektoratu Sanitarnego Jacek Łuczak:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, rząd popiera w całości stanowisko, które zostało przygotowane.

Głównymi powodami przyjęcia tego stanowiska jest fakt powszechnie znany w Polsce w opinii publicznej i w mediach o rozpowszechnieniu nowych substancji psychoaktywnych, które nie dość, że liczbowo bardzo wzrastają o sto nowych monitorowanych przez Europejskie Centrum w 2015 roku to jednocześnie są coraz silniejsze i powodują coraz większe szkody.

Cele, które ma osiągnąć to rozporządzenie (które zresztą jest już procedowane od jesieni 2013 roku) to, przede wszystkim, przyspieszenie procedur związanych ze zgłaszaniem nowych substancji, jak również poprawa w zakresie raportów, tak zwanych raportów wstępnych i raportów końcowych prowadzonych przez Komitet Naukowy Europejskiej Agencji ds. Zwalczania Narkotyków.

Oprócz tego celu przyspieszenia jest także poprawienie kooperacji pomiędzy państwami członkowskimi. W każdym kraju znajdują się narodowe punkty, które mają mocno nasilić swoje działanie w wyniku tego rozporządzenia oraz skupić się na najważniejszych, najgroźniejszych substancjach, które powodują najwięcej szkody i które są również zagrożeniem transgranicznym. Zatem różnice w przepisach prawnych pomiędzy państwami mogą prowadzić do tego, że będą wykorzystywane przez przestępczość zorganizowaną, żeby lepiej penetrować i rynek i stanowić niebezpieczeństwo w Europie.

Dlatego jeszcze raz: popieramy to stanowisko, jako stanowisko, które jest warte przyjęcia przez rząd polski.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję bardzo.

Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Ewa Kopacz. Bardzo proszę panią poseł o zabranie głosu.

Poseł Ewa Kopacz (PO):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Szanowni państwo, wszyscy wiemy, że w ciągu ostatnich dziesięciu lat w Europie oraz na świecie nastąpił gwałtowny wzrost liczby substancji psychoaktywnych. Tylko w roku 2015, po raz pierwszy do unijnego systemu wczesnego ostrzegania zostało zgłoszonych nowych sto substancji. Dało to łączną liczbę ponad pięciuset sześćdziesięciu, przy czym 70% spośród nich wykryto w ciągu ostatnich pięciu lat. Widzimy więc, jaka to jest skala przyspieszenia. Ochrona zdrowia przed zagrożeniami stwarzanymi przez te nowe szkodliwe substancje psychoaktywne wymaga zwiększenia przede wszystkim zdolności do szybkiej identyfikacji i oceny nowych substancji psychoaktywnych.

Jak wskazano w uzasadnieniu tego wniosku (a zaznaczę, że wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości) nieskoordynowane działania krajowe w tej dziedzinie mogłyby łańcuchowo wywołać niepożądane skutki, na przykład przemieszczanie tych szkodliwych substancji z jednego państwa członkowskiego do drugiego. Dlatego należy zgodzić się z tym, że przyjęcie regulacji na poziomie unijnym jest najlepszym rozwiązaniem zmierzającym do ograniczenia szkodliwego oddziaływania nowych substancji psychoaktywnych na zdrowie obywateli. Wprowadzenie proponowanych przepisów w życie bez wątplenia może się przyczynić do skuteczniejszego zwalczania rozprzestrzeniania się nowych substancji psychoaktywnych oraz ograniczenia ich konsumpcji, co poprawi stan zdrowia publicznego.

Na koniec, reasumując, analizowany dokument nie budzi żadnych wątpliwości. Stanowisko rządu popierające proponowane zmiany w tym rozporządzeniu powinny być utrzymane w dalszej procedurze przyjmowania tego aktu ustawodawczego.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś chciałby zabrać głos?

Nie widzę.

Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygnaturze (COM(2016) 547 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III, przechodzimy do pkt IV, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne ramy europejskich statystyk dotyczących osób fizycznych i gospodarstw domowych, opartych na danych na poziomie indywidualnym zbieranych metodą doboru próby (COM(2016) 551 wersja

ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana Dominika Rozkruta, prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Proszę pana prezesa o przedstawienie stanowiska rządu do tego dokumentu. Bardzo proszę, panie prezesie.

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego Dominik Rozkrut:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Wysoka Komisjo, w skrócie: celem przedłożonego przez Komisję projektu rozporządzenia jest wprowadzenie zharmonizowanej i horyzontalnej podstawy prawnej dla badań z zakresu statystyki społecznej. Dla większości badań, które są realizowane w tym temacie to podejście, związane z wprowadzeniem tego rozporządzenia, realizuje założenia nowej architektury prawnej w statystyce europejskiej, która ma za zadanie ujednoczenie podstaw prawnych dla badań statystycznych, które dotąd regulowane były unijnymi aktami prawnymi o zasięgu wycinkowym. Ujednoczenie takie będzie prowadzić do zwiększonej porównywalności statystyk, co – oczywiście – ma swoje walory. Element ten nabiera bardzo istotnego znaczenia wobec zapotrzebowania użytkowników na dane z zakresu badań społecznych. Następnie, celem jest również obniżenie obciążeń respondentów, w tym również obciążeń administracyjnych po stronie producentów statystyk i ogólny cel sprzyjania modernizacji statystyk społecznych.

Akceptujemy generalnie kierunek zmian zaproponowany w przedmiotowym wniosku, uznając, że przyczyni się on do usprawnienia funkcjonowania systemu statystycznego w obszarze statystyki społecznej, prowadzonej poprzez badania reprezentacyjne w gospodarstwach domowych, zwłaszcza w zakresie, w którym będzie ona sprzyjać ulepszaniu procesu zbierania i integracji danych oraz wykonywania analiz na wynikach pochodzących z tych badań.

Stoimy jednak na stanowisku, że pewne kwestie w projekcie wymagają wprowadzenia modyfikacji bądź uszczegółowień. Dokładną listę zawiera dokument stanowiska. Pozwolę sobie tylko przytoczyć najważniejsze. Przede wszystkim sugerujemy – po pierwsze – przesunięcie roku, za który ma być dokonywana pierwsza transmisja danych. Będziemy wnosić o modyfikację przepisów, wskazując, że rozpoczęcie zbierania i przekazywania danych powinno nastąpić w terminie uwzględniającym czas na przyjęcie aktów wykonawczych i delegowanych zawierających wytyczne metodologiczne dla poszczególnych badań oraz listę zmiennych, na podstawie której tworzone będą narzędzia badawcze. W sytuacji, gdyby ta propozycja Polski nie została uwzględniona, zadeklarujemy potrzebę uzyskania derogacji zgodnie z art. 17. Jednocześnie – la zapewnienia, że derogacje te zostaną przyznane – Polska wnosić będzie o uproszczenie art. 17 pkt 1.

Po drugie – wnosić będziemy o utrzymanie obecnie obowiązującej częstotliwości panelu w ramach europejskiego badania dochodów i warunków życia, tak zwanego EU-SILC, obejmującego okres czterech lat a nie sześciu, tak jak jest proponowane w projekcie rozporządzenia. Ma to związek z obciążeniami dla respondentów i wynikającymi z tego problemami, na przykład związanymi z systematycznym spadkiem odsetka uczestnictwa respondentów w badaniu. To są bardzo istotne problemy, które znajdują przełożenie na jakość wyników badania. W związku z tym będziemy je podnosić.

Po trzecie – będziemy wnosić o wprowadzenie ograniczeń wydawania przez Komisję aktów delegowanych dotyczących zmian w zakresie tematów szczegółowych. Te propozycje Polski mają na celu niedopuszczenie do nadmiernego i nieuzasadnionego zwiększania obciążenia badaniami zarówno respondentów, jak i producentów, czyli urzędów statystycznych krajów członkowskich, obciążanie takie może bowiem generować zarówno skutki finansowe, jak i niezadowolenie respondentów.

Po czwarte – będziemy wnosić o przesunięcie okresu wieloletniego planowania badań cyklicznych, o zmianę tego okresu z dwudziestu czterech na trzydzieści sześć miesięcy, tak by zapewnić skuteczność planowania i zgodności efektu tego planowania z oczekiwaniami użytkowników.

Poza powyższymi uwagami rząd uznaje zaproponowany przez Komisję projekt rozporządzenia za bardzo istotny i godny ogólnego poparcia.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję, panie prezesie.

Sprawozdawca tego dokumentu jest pan poseł Lech Sprawka. Bardzo proszę.

Poseł Lech Sprawka (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, szanowny panie prezesie, Wysoka Komisjo, na podstawie analizy projektu rozporządzenia PE i Rady ustanawiającego wspólne ramy europejskich statystyk dotyczących osób fizycznych i gospodarstw domowych, opartych na danych na poziomie indywidualnym, zbieranych metodą doboru próby, stanowiska rządu oraz opinii Biura Analiz Sejmowych, rekomenduję Komisji poparcie stanowiska rządu, którego przed chwilą konkluzję pan prezes przedstawił.

Jest ogólne poparcie dla wniosku Komisji Europejskiej z koniecznością zmodyfikowania lub doprecyzowania szeregu kwestii w toku dalszych negocjacji. Pan prezes przedstawił cztery, nie będę ich powtarzał, natomiast jeszcze dodatkowo podam trzy:

- wprowadzenie zapisu obligującego Komisję do poprzedzenia wszelkich zmian w zakresie tematów szczegółowych dokonaniem studium wykonalności,
- dodanie do art. 14 zapisu o zastosowaniu dofinansowania w formie kwot zryczałtowanych ze względu na fakt, że taki zapis pozwoli na realizację wielu studiów wykonalności, uzupełnienie artykułu dotyczącego procedury komitologicznej o przepis wprowadzający klauzulę gwarantującą, że w przypadku, gdy Komitet ds. Europejskiego Systemu Statystycznego, wspierający Komisję w realizacji jej uprawnień wykonawczych, nie wyda opinii, Komisja nie może wydać przedmiotowego aktu wykonawczego.

W związku z powyższym ponawiam wniosek o poparcie stanowiska rządu przez Wysoką Komisję.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję, panie pośle.

Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Uwagi?

Nie widzę.

Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygnaturze COM(2016) 551 wersja ostateczna i odnoszący się do niego projekt stanowiska rządu RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt IV, przechodzimy do pkt V, czyli rozpatrzenia w trybie 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Platformy internetowe i jednolity rynek cyfrowy. Szanse i wyzwania dla Europy (COM(2016) 288 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Marka Zagórskiego, sekretarza stanu w Ministerstwie Cyfryzacji.

Bardzo proszę pana ministra o wypowiedź.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Cyfryzacji Marek Zagórski:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, komunikat Komisji Europejskiej w sprawie platform internetowych jest realizacją zapowiedzi zawartych w strategii jednolitego rynku cyfrowego.

Jego celem jest, jak deklaruje Komisja Europejska, przedstawienie najważniejszych problemów zidentyfikowanych w trakcie oceny platform internetowych, zaprezentowanie stanowiska Komisji na temat możliwości i wyzwań regulacyjnych związanych z platformami a także sposobów wsparcia ich powstawania w Europie. Warto przy tym podkreślić, że platformy internetowe nie są zdefiniowane jako takie, mówimy tutaj o dosyć szerokim, pojemnym określeniu. Do grona platform zaliczamy platformy handlu elektronicznego (takie jak Allegro), wyszukiwarki internetowe (Google), systemy operacyjne, serwisy społecznościowe, serwisy umożliwiające dzielenie się treściami wideo, komunikatory, a więc można powiedzieć, że platformy to praktycznie cały internet.

Wydanie komunikatu w sprawie platform poprzedzone zostało konsultacjami publicznymi, które miały miejsce w drugiej połowie 2015 roku a zakończyły się 6 stycznia. Pro-

wadzone były także prace badawcze, konsultacje z przedstawicielami rządu, organizacji biznesowych i społecznych oraz przedstawicielami samych platform. Ministerstwo Cyfryzacji brało aktywny udział w tych pracach i wydaje się, że wywarliśmy dosyć duży wpływ na ostateczny kształt tego komunikatu. Przygotowaliśmy w charakterze *non-paper* na początku roku stanowisko rządu, a pani minister Anna Streżyńska była także sygnatariuszką wspólnego listu do Komisji Europejskiej w sprawie preferowanego przez nas kierunku działania w odniesieniu do platform internetowych, pod którym podpisali się, poza Polską, także przedstawiciele dziesięciu innych państw, w tym Wielkiej Brytanii, Szwecji, Danii, Czech i Estonii.

Omawiany dzisiaj komunikat, do którego ministerstwo przygotowało stanowisko rządu, jest satysfakcjonujący. To stanowisko zostało przyjęte 26 lipca przez Komitet do Spraw Europejskich Rady Ministrów. Zgadza się z większością wniosków, kierunkami działań zawartych w komunikacie, choć – oczywiście – mamy pewne uwagi. Jak sugeruje tytuł komunikatu, w dokumencie przedstawione zostały zarówno szanse, jak i wyzwania związane z działalnością platform internetowych, więcej jednak miejsca poświęcono sprawom regulacyjnym związanym z działalnością platform, w tym takim ramom prawnym, które będą wspierały ich zrównoważony rozwój w Europie. Aby zapewnić wyżej wymieniony cel, Komisja wskazuje, że – po pierwsze – konieczne jest zapewnienie zharmonizowanych przepisów na poziomie unijnym, po drugie – egzekwowanie już obowiązujących przepisów w takich dziedzinach jak konkurencja, ochrona konsumentów, ochrona danych osobowych i swobody jednolitego rynku, po trzecie – zapewnienie podejścia problemowego w regulowaniu platform, to jest tak, aby proponowane środki prawne odnosiły się jedynie do wyraźnie określonych problemów związanych z konkretnym typem platform lub rodzajem ich działalności i, wreszcie, wykorzystanie środków samoregulacji lub współregulacji wsparte odpowiednimi mechanizmami monitorowania.

Komunikat Komisji nie kończy prac i dyskusji na forum europejskim na temat platform internetowych, należy go raczej traktować jako zamknięcie pewnego wstępnego etapu prac zmierzających do zdiagnozowania podstawowych faktów, natomiast prace nad bardziej szczegółowymi rozwiązaniami toczą się obecnie w ramach realizacji strategii jednolitego rynku cyfrowego. Prace te obejmują między innymi reformę prawa autorskiego, przegląd ram prawnych telekomunikacji, przegląd dyrektywy audiowizualnej, prace nad inicjatywą swobodnego przepływu danych.

To jest, jak powiedziałem, dopiero początek bardzo zaawansowanych prac w tym zakresie.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję bardzo.

Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Krzysztof Truskolaski. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Krzysztof Truskolaski (N):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, w komunikacie tym zaprezentowano wnioski z oceny funkcjonowania platform internetowych sporządzone na podstawie badań, warsztatów oraz konsultacji publicznych przeprowadzonych na zlecenie Komisji.

Celem tego dokumentu, jak już pan minister wspomniał, jest określenie najważniejszych problemów a także stanowiska Komisji w sprawie szans, jakie rozwój platform internetowych może przynieść dla UE, wyzwań regulacyjnych związanych z ich działalnością oraz podejścia do wspierania ich dalszego rozwoju.

W komunikacie zwraca się uwagę na to, że platformy odgrywają obecnie kluczową rolę w zakresie innowacji i wzrostu gospodarczego. Podano przykłady europejskich platform internetowych, które są konkurencyjne w skali światowej, takich jakich na przykład BlaBlaCar – największy europejski serwis społecznościowy łączący kierowców dysponujących wolnymi miejscami z osobami szukającymi transportu oraz wyszukiwarka lotów – Skyscanner. Jednocześnie, zdaniem Komisji Europejskiej, pod względem rozwoju platform Europa nie jest wystarczająco konkurencyjna w porównaniu do USA i Azji.

Obrazują to przytoczone przez Komisję dane, zgodnie z którymi na UE przypada obecnie zaledwie 4% całkowitej kapitalizacji rynkowej największych platform internetowych.

Jednym z czynników ograniczających europejski potencjał w tym zakresie jest fragmentacja rynków, która utrudnia przedsiębiorcom rozwój działalności na większą skalę. W związku z tym, kluczowe znaczenie mają działania ukierunkowane na stworzenie jednolitego rynku cyfrowego. W komunikacie podano przykłady prowadzonych już w UE działań, które powinny pozytywnie wpłynąć na rozwój europejskich platform internetowych. Takie działania na przykład jak program Horyzont 2020 lub inicjatywa Startup Europe.

W dokumencie zwrócono również uwagę na zagrożenie tworzenia właściwych warunków ramowych i odpowiedniego środowiska dla wspierania powstawania nowych i rozwoju istniejących platform internetowych. W tym zakresie istotne jest zapewnienie zharmonizowanych przepisów na poziomie unijnym, egzekwowanie już obowiązujących regulacji w takich dziedzinach jak konkurencja, ochrona konsumentów, ochrona danych osobowych i swobody jednolitego rynku a także zastosowanie podczas regulowania działalności platform problemowego podejścia oraz unikanie przeregulowania na rzecz środków samoregulacji lub współregulacji.

Komunikat nie powoduje bezpośrednich skutków społecznych, gospodarczych i finansowych. Dokument ten nie podlega ocenie co do zgodności z zasadą pomocniczości, ponieważ nie jest on projektem aktu ustawodawczego.

Zgadzam się ze stanowiskiem rządu.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś chciałby zabrać głos w tym punkcie?

Nie widzę.

Czy jest sprzeciw wobec decyzji Komisji o przyjęciu do wiadomości informacji dotyczącej tego dokumentu?

Nie widzę.

Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat dokumentu o sygnaturze COM(2016) 288 wersja ostateczna i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.

Na tym zamykam pkt V porządku dziennego, przystępujemy do pkt VI, czyli spraw bieżących. Kolejne trzy posiedzenia Komisji odbędą się jutro, czyli 5 października, o godzinie 10.00 i 11.30 w sali 02, czyli tutaj, oraz o godzinie 17.00 w sali konferencyjnej w Nowym Domu Poselskim.

Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos?

Nie widzę, na tym zamykam rozpatrywanie pkt VI.

Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu.

Zamykam posiedzenie Komisji.